

Anonymizovaná verze

C-749/23 - 1

Věc C-749/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

20. listopadu 2023

Předkládající soud:

Okresní soud v Teplicích (Česká republika)

Datum předkládacího rozhodnutí:

14. září 2023

Žalobkyně:

innogy Energie, s.r.o.

Žalovaný:

QS

USNESENÍ

Okresní soud v Teplicích rozhodl samosoudkyní [OMISSIS] ve věci

žalobkyně: **innogy Energie, s.r.o.**, [OMISSIS]

proti

žalovanému: **QS**, [OMISSIS]

o zaplacení 6 609,66 Kč

takto:

[OMISSIS] Soudnímu dvoru Evropské unie se podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie předkládá následující **předběžná** otázka:

- a. Brání smysl a účel Směrnice 93/13/EHS, aby byl její článek 3 ve spojení s přílohou odst. 1 bod e) o nepřiměřených smluvních podmínkách ve spotřebitelských smlouvách ve spojení s článkem 5 o písemných podmínkách sepsaným jasným a srozumitelným způsobem a zásada efektivity dle článku 7 vykládán tak, že smluvní pokuta, která je v adhezní smlouvě obsažena v části Ostatní ujednání na straně 1/2 (první strana smlouvy), ačkoliv (v rozporu s obvyklou praxí v oblasti spotřebitelských smluv) na této „první“ straně nejsou uvedeny žádné identifikační údaje stran, není zde ničeho fyzicky doplňováno a smluvní pokuta je včleněna do oddílu „Ostatní ujednání“, který působí jako nedůležité ujednání, je posuzována jako řádná součást písemné smlouvy uzavřené mezi spotřebitelem a dodavatelem, jelikož na spotřebitele lze klást nárok, aby se s touto stranou smlouvy řádně seznámil, když druhá strana smlouvy (2/2), jež je fakticky vyplňována a podepsána, obsahuje dostatečný údaj o tom, že jde o druhou stranu smlouvy právě označením 2/2:.
- b. Brání smysl a účel Směrnice 93/13/EHS, aby byl její článek 3 ve spojení s přílohou odst. 1 bod e) a/nebo článek 12 odst. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 aby byl vykládán tak, že v případě ukončení smlouvy na dodávky energií za pevnou cenu na dobu určitou ze strany dodavatele z důvodu porušení povinnosti spotřebitelem, **není** rozhodná výše skutečné přímé hospodářské ztráty, kterou dodavatel utrpěl v důsledku předčasného ukončení smlouvy se spotřebitelem?

[OMISSIS]

Odůvodnění:

A) Předmět řízení

Žalobkyně se žalobou domáhá zaplacení částky 6 609,66 Kč s odůvodněním, že žalovaný na základě sdružené smlouvy na dodávku elektřiny odebíral v odběrném místě [OMISSIS] elektřinu pro potřeby domácnosti a zavázal se za dodanou elektřinu hradit smlouvenou cenu. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou, byl sjednán produkt, který garantuje určitou cenu elektřiny po celou dobu trvání smlouvy (po základní dobu trvání smlouvy a pro další období /prolongaci/ stanoví způsob, jak bude cena určena) a představuje nižší jednotkovou cenu elektřiny, na rozdíl od smluv na dobu neurčitou. Tento benefit žalobkyně utvrzuje smluvní pokutou s tím, že závazek zákazníka spočívající v řádném plnění smlouvy po sjednanou dobu bude dodrže[n]. Tato smluvní pokuta představuje současně i paušalizovanou náhradu škody žalobce, která mu může vzniknout neodebráním pro zákazníka nasmlouvané energie, neboť žalobce u smluv na dobu určitou elektřinu pro zákazníka nakupuje předem pro celou sjednanou dobu trvání smlouvy na volatilních velkoobchodních trzích, a to na základě tzv. důvodně předpokládané spotřeby. Z důvodu, že žalovaný porušil své povinnosti řádně

hradit cenu elektřiny, žalobkyně dne 11. 9. 2020 v souladu s energetickým zákonem ukončila dodávku elektřiny a přípisem ze dne 23. 9. 2020 odstoupila od smlouvy. V souvislosti s tímto odstoupením žalobkyně vyúčtovala žalovanému v souladu s uzavřenou smlouvou na dobu určitou smluvní pokutu ve výši 8 800 Kč, a to vyúčtováním smluvní pokuty vystaveným dne 13. 9. 2020 splatným dne 23. 9. 2020. Smluvní pokuta je požadována ve výši 400 Kč za každý měsíc počínaje 11. 9. 2020 do 24. 7. 2022, tedy za 22 měsíců, v celkové výši 8 800 Kč. Žalovaný provedl částečnou úhradu ve výši 2 190,34 Kč a zbývající dluh žalovaného se tak rovná žalované částce.

Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

K nařízenému jednání se žalovaný bez omluvy nedostavil a soud vedl řízení v souladu s občanským soudním řádem v jeho nepřítomnosti, když provedl listinné důkazy ze spisu a seznámil žalobkyni (jejího právního zástupce) s tím, že s ohledem na postavení žalovaného jako spotřebitele má soud pochybnosti o soulad[u] sjednání smluvní pokuty s předpisy práva EU na ochranu spotřebitele. Žalobkyně se k takovému postupu nijak nevyjádřila.

Soud z provedených důkazů učinil následující dílčí skutkové zjištění:

Ze smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 24. 1. 2020 uzavřené mezi žalobkyní a žalovaným jako spotřebitelem má soud za zjištěné, že se jedná o žalobkyní předtisknutou smlouvu formulářového typu, která je fyzicky vyplňována a podepsána výlučně na straně 2/2. Žalobkyně se touto smlouvou s účinností od 24. 1. 2020 zavázala umožnit odběr elektřiny v odběrném místě [OMISSIS] a žalovaný se zavázal za realizovaný odběr elektrické energie zaplatit kupní cenu dle platného ceníku. Byly smlouveny zálohy ve výši 1 200 Kč měsíčně s tím, že produktem je distribuční sada STANDARD DO2d a plánovaná spotřeba je 1,8 MWh/rok. Na straně smlouvy označené 1/2 v části **Uzavření a trvání smlouvy** je uvedeno, že smlouva je uzavřena na dobu určitou 30 měsíců („Základní doba“) a po tuto dobu ji nelze předčasně vypovědět.

Sporné ujednání se nachází v části **Ostatní ujednání**, kde je stanoveno, že zákazník je povinen bez zbytečného odkladu poskytnout innogy součinnost nezbytnou k zahájení dodávky na základě uzavřené Smlouvy, zejména nečinit právní ani jiná jednání bránící v plnění takového jejího závazku (vč. provedení změny dodavatele), vyjma těch, k nimž je oprávněn ze zákona. V případě porušení této povinnosti je zákazník povinen zaplatit innogy pokutu, a to ve výši 3 000 Kč pro kategorii Domácnost a 10 000 Kč pro kategorii Podnikatel. Stejnou pokutu je povinen uhradit Zákazník, který uvede innogy v omyl tím, že ukončí Smlouvu dohodou a v rozporu s deklarovaným důvodem pro její sjednání bude na stejném OM pokračovat v odběru u jiného dodavatele. Učiní-li Zákazník bez souhlasu innogy jakýkoliv právně relevantní projev vůle (bez ohledu na to, zda byl či nebyl učiněn a/nebo doručen innogy, zda se tak stalo opožděně, či zda trpěl vadami, a na to, jak a kým je Smlouva/dodávka následně ukončena) směřující k předčasnému ukončení Smlouvy sjednané na dobu určitou a/nebo dodávky od innogy (v roli

subjektu zúčtování u operátora trhu) probíhající na základě takové Smlouvy (za takový projev vůle se považuje i plná moc ke změně dodavatele či opožděně doručené oznámení o ukončení Smlouvy na dobu určitou ve sjednaném termínu; za takový projev vůle se naopak nepovažuje pouhý návrh na předčasné ukončení Smlouvy dohodou) a/nebo zákazník opakovaně (tzn. dva a vícekrát) poruší kteroukoli platební povinnost vyplývající ze smlouvy (bez ohledu na to, zda jde o tutéž či různé povinnosti a zda následně dojde k jednostrannému ukončení Smlouvy ze strany innogy a/nebo Zákazník způsobí svým jednáním nemožnost dodávky, je innogy oprávněna účtovat Zákazníkovi pokutu zahrnující též případnou náhradu škody vzniklé innogy neodebráním pro Zákazníka nasmlouvané elektřiny ve výši 400 Kč pro kategorii Domácnost a 2 000 Kč pro kategorii Podnikatel, a to za každý kalendářní měsíc i jeho část následující po dni ukončení nebo přerušování dodávky od innogy v důsledku výše uvedeného jednání Zákazníka do konce sjednané doby trvání Smlouvy (vč. příp. Prolongace). V případě Zákazníka s distribuční sazbou D01d nebo C01d dle Ceníku se částky pokut uvedené v předchozí větě snižují o polovinu. Zákazník je povinen zaplatit innogy pokutu ve výši 100 Kč za každý jednotlivý případ prodlení s jakoukoli platbou dle této smlouvy přesahující 10 dní. Zákazník je povinen vyúčtovanou pokutu uhradit ve lhůtě platné pro splatnost vyúčtování dle OP. Jde-li o pokutu za předčasné ukončení Smlouvy/dodávky v rozporu se smluvními podmínkami, Zákazník se účinně zproští povinnosti její úhrady, pokud takový jeho projev vůle směřující k předčasnému ukončení Smlouvy odvolá či vezme zpět a odstraní jeho nepříznivé následky vůči innogy. Není-li shora stanoveno jinak, má innogy vedle práva na pokutu vyplývající z porušení povinnosti Zákazníka též právo na náhradu škody a úrok z prodlení vyplývající z porušení téže povinnosti. Případným odstoupením od Smlouvy nezaniká právo innogy na pokutu vzniklou porušením povinnosti Zákazníkem před takovým odstoupením. Ustanovení „Ostatních ujednání“ nabývají účinnosti dnem platnosti Smlouvy.

V tomto případě je smlouva vyplňována pracovníky žalobkyně přímo v elektronickém prostředí (v počítači) a spotřebitel má možnost náhledu na dokument prostřednictvím monitoru, pohyb v textu smlouvy zajišťuje pracovník žalobkyně myší. Dokument je následně podepisován přes tablet a spotřebiteli je zasílána finální podepsaná smlouva na e-mail. Smlouva může být na žádost zákazníka v jakékoli fázi sjednávání vytištěna.

Žalovaný byl dopisem ze dne 21. 7. 2020 vyzván k úhradě splatných záloh ve výši 1 200 Kč za měsíc červen a červenec 2020. Žalobkyně následně dopisem ze dne 23. 9. 2020 odstoupila od smlouvy z důvodu, že přes opakované upomínky žalovaný neuhradil její pohledávky. Žalobkyně fakturou [OMISSIS] vytvořila konečné vyúčtování a vyúčtovala přeplatek dodávky elektřiny za období od 4. 2. 2020 do 11. 9. 2020 v částce 316,36 Kč. Dopisem ze dne 13. 9. 2020 žalobkyně vyúčtovala žalovanému smluvní pokutu ve výši 8 800 Kč za 22 měsíců neodběru po 400 Kč, a to se splatností 23. 9. 2020.

B) Vnitrostátní právní úprava

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění

§ 2048 odst. 1

Ujedná-li strany pro případ porušení smluvené povinnosti smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí, může věřitel požadovat smluvní pokutu bez zřetele k tomu, zda mu porušením utvrzené povinnosti vznikla škoda. Smluvní pokuta může být ujednána i v jiném plnění než peněžitém.

§ 580 odst. 1

Neplatné je právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje.

§ 1811 odst. 1

Veškerá sdělení vůči spotřebiteli musí podnikatel učinit jasně a srozumitelně v jazyce, ve kterém se uzavírá smlouva.

Zákon č. 458/2000 Sb., energetický zákon

§ 11e odst. 1

~~Uzavře-li spotřebitel smlouvu o dodávce elektřiny nebo plynu nebo smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu na dobu určitou, ve které je sjednáno prodloužení doby trvání závazku ze smlouvy bez jeho výslovného souhlasu, je oprávněn závazek ze smlouvy bez postihu vypovědět kdykoliv až do dvacátého dne před uplynutím sjednané doby trvání závazku ze smlouvy s účinností ke dni uplynutí sjednané doby trvání závazku ze smlouvy.~~

§ 11d

~~Uzavře-li spotřebitel smlouvu o dodávce elektřiny nebo plynu nebo smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu na dobu určitou a přesahuje-li doba dodávky elektřiny nebo plynu včetně případného prodloužení smlouvy 36 měsíců, považuje se smlouva po uplynutí této doby za smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou.~~

§ 11e

~~Zaniklo-li zákazníkovi odebírajícímu elektřinu z hladiny nízkého napětí nebo s roční spotřebou plynu do 630 MWh vlastnické nebo užívací právo k odběrnému místu, je oprávněn bez postihu vypovědět závazek ze smlouvy o dodávce elektřiny nebo plynu nebo závazek ze smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu. Výpovědní doba činí 15 dnů a počíná běžet prvním dnem měsíce následujícího po doručení oznámení výpovědi závazku ze smlouvy držiteli licenee. [časově nerelevantní ustanovení vnitrostátního práva]~~

Pozn. harmonizace se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 byla výše uvedenými ustanoveními provedena s účinností od 1. 1. 2022 – do této doby (do 31. 12. 2021) úprava v českém právním řádu byla v § 11a s nadpisem Některá opatření na ochranu zákazníka, a jejich znění na případ nedopadá.

§ 28 odst. 1

Zákazník má právo

písm. e) na bezplatnou volbu a změnu dodavatele elektřiny,

§ 28 odst. 2

Zákazník je povinen

písm. l) při uplatnění práva na volbu dodavatele podle odstavce 1 písm. e) dodržovat sjednanou délku výpovědní doby, jedná-li se o smlouvu na dobu neurčitou.

C) Unijní právo

Dotčené unijní právní předpisy:

Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách

Článek 3

1. Smluvní podmínka, která nebyla individuálně sjednána, je považována za nepřiměřenou, jestliže v rozporu s požadavkem přiměřenosti způsobuje významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, které vyplývají z dané smlouvy, v neprospěch spotřebitele.

2. Podmínka je vždy považována za nesjednanou individuálně, jestliže byla sepsána předem, a spotřebitel proto nemohl mít žádný vliv na obsah podmínky, zejména v souvislosti s předem sepsanou běžnou smlouvou.

Skutečnost, že některé aspekty podmínky nebo jedna konkrétní podmínka byly individuálně sjednány, nevylučuje použití tohoto článku pro zbytek smlouvy, jestliže celkové posouzení smlouvy ukazuje, že jde o předem sepsanou běžnou smlouvu.

Jestliže některý prodávající nebo poskytovatel tvrdí, že určitá běžná podmínka byla individuálně sjednána, je povinen o tom předložit důkaz.

3. Příloha obsahuje informativní a nevyčerpávající seznam podmínek, které mohou být pokládány za nepřiměřené.

Článek 5

6

V případě smluv, v nichž jsou všechny nebo některé podmínky nabízené spotřebiteli předloženy písemně, musí být tyto podmínky sepsány jasným a srozumitelným jazykem. Při pochybnosti o významu některé podmínky má převahu výklad, který je pro spotřebitele nejpriznivější. Toto pravidlo pro výklad se nepoužije v souvislosti s postupy stanovenými v čl. 7 odst. 2.

Článek 7

1. Členské státy zajistí, aby v zájmu spotřebitelů a konkurentů existovaly přiměřené a účinné prostředky zabraňující dalšímu používání nepřiměřených podmínek ve smlouvách, které uzavírají prodávající nebo poskytovatelé se spotřebiteli.

Příloha:

Podmínky uvedené v čl. 3 odst. 3

1. Podmínky, jejichž cílem nebo následkem je:

... e) požadavek na spotřebiteli, který neplní svůj závazek, aby platil nepřiměřeně vysoké odškodné;

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU

Článek 12

Právo na změnu dodavatele a pravidla týkající se poplatků souvisejících se změnou dodavatele

1. Změna dodavatele nebo účastníka trhu vykonávajícího služby agregace musí být provedena v co nejkratší lhůtě. Členské státy zajistí, aby zákazník, který si přeje změnit dodavatele nebo účastníka trhu vykonávajícího služby agregace a dodrží přitom smluvní podmínky, měl na tuto změnu nárok ve lhůtě nejvýše tři týdnů ode dne, kdy o to požádá. Nejpozději od 1. ledna 2026 nesmí technický proces změny dodavatele trvat déle než 24 hodin a musí být možné jej provést v kterýkoli pracovní den.

2. Členské státy zajistí, aby alespoň zákazníkům v domácnostech a malým podnikům nebyly účtovány žádné poplatky související se změnou dodavatele.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy dodavatelům nebo účastníkům trhu vykonávajícím služby agregace povolit účtování poplatků za ukončení smlouvy zákazníkům, kteří z *vlastní vůle* ukončí smlouvu na dodávky elektřiny za pevnou cenu na dobu určitou před uplynutím sjednané doby, pokud jsou tyto poplatky součástí smlouvy, již zákazník z *vlastní vůle* uzavřel, a zákazník je před uzavřením smlouvy o těchto poplatcích **jasně informován**. Tyto poplatky musí

být **přiměřené** a nesmějí přesáhnout přímou hospodářskou ztrátu, kterou dodavatel nebo účastník trhu vykonávající služby agregace utrpěl v důsledku vypovězení smlouvy zákazníkem, včetně nákladů na případné investice v rámci balíčku nebo na služby, které již byly zákazníkovi poskytnuty jako součást plnění smlouvy. Důkazní břemeno týkající se výše přímé hospodářské ztráty nese dodavatel nebo účastník trhu vykonávající služby agregace a přípustnost poplatků za ukončení smlouvy sleduje regulační orgán nebo jiný příslušný vnitrostátní orgán.

D) Relevantní judikatura

Rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2022 č. j. 33 Cdo 2151/2021-106 bylo rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 11. 2. 2021, č. j. 29 Co 165/2020-40 zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení.

Soud zde podotýká, že rozhodování týkajících se obdobných (shodných) nároků lze zjistit z databáze anonymizovaných soudních rozhodnutí vedených Ministerstvem spravedlnosti ČR na stránkách www.justice.cz.

Pravomocná rozhodnutí svědčící pro neplatnost (či nicotnost) předmětných ujednání jsou pravomocné rozsudky [OMISSIS][odkaz na rozsudky vnitrostátních soudů prvního a druhého stupně].

V obdobném rozsahu však existují i pravomocná rozhodnutí, jež porušení práva neshledala a sjednanou smluvní pokutu vyhodnotila jako platnou a nárok přiznala.

Postoj žalovaných je v naprosté většině případů pasivní (neúčastní se jednání, nevyjadřují se k žalobě).

E) Odůvodnění první předběžné otázky

Otázka nepřiměřených ujednání byla v rámci právní úpravy účinné před 1. 1. 2014 a Ústavní soud České republiky již v poměrech právní úpravy účinné do 30. 12. 2013 v nálezu ze dne 11. 11. 2013, sp. zn. I ÚS 35112/11, se neomezil pouze na konstatování, že „sankční ujednání“ tak, aby nebyla považována za nepřiměřená, musí být součástí smlouvy a k jejich platnému sjednání nepostačuje odkaz na všeobecné obchodní podmínky, ale věnoval se i tomu, že text spotřebitelské smlouvy, obzvláště jedná-li se o smlouvu formulářovou, má být pro průměrného spotřebitele dostatečně čitelný, přehledný a logicky uspořádaný, smluvní ujednání musí mít dostatečnou velikost písma a nesmějí být umístěna v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného charakteru.

Na tento závěr reagovaly velké korporace a upravily svoje smlouvy a sankce zahrnuly do textu příslušné smlouvy. Stejně tak učinila i žalobkyně, nicméně způsob začlenění do smlouvy učinila způsobem, jenž vzbuzuje pochybnosti o tom, zda tak učinila skutečně v souladu s principem, na němž je postavena Směrnice Rady 93/13/EHS postavena. Tedy zda umístění podmínky, jež nebyla sjednána individuálně, v části smlouvy označené jako strana 1/2 na níž však nejsou

vpisovány žádné individuálně sjednané ujednání ve „zbytkovém oddíle“ ostatní ujednání, když veškerá individuální smluvní ujednání jsou uvedeny výlučně na straně 2/2, splňují podmínky zakotvené v čl. 5 Směrnice.

Ohledně uzavírání smluv v elektronické podobě versus smluv v „papírové“ podobě soud v tomto případě neshledává žádný rozdíl, jelikož důsledek umístění textu sankčních ujednání v adhezní smlouvě na straně, jež není fyzicky vyplňována, nenavazuje na takovou část smlouvy, naopak ji pouze uvozuje a může být v jakémkoliv způsobu uzavření smlouvy přehlédnuta, resp. ji nemusí být přisuzována taková důležitost jako údajům, za něž je přímo umístěn podpis je v obou případech srovnatelný.

F) Odůvodnění druhé předběžné otázky

Uvedená smluvní pokuta postihuje spotřebitele (mj.) v případě, když je ukončena smlouva z důvodu neplnění platebních povinností z jejich strany. Pokud jde o ukončení smlouvy odstoupením ze strany dodavatele, je nejčastějším důvodem právě neplnění fiskálních závazků ze strany spotřebitele. Žalobkyně uplatňuje smluvní pokutu za měsíce, kdy neprobíhal odběr dle smlouvy na dobu určitou v případě spotřebitelů ve výši 400 Kč měsíčně bez toho, aby musela prokazovat výši skutečné přímé hospodářské ztráty, jak je tomu v případě, když by takovou sankci uplatnila vůči spotřebiteli, pokud by on v době platnosti závazku ukončil smlouvu z důvodu změny dodavatele. Jedná se o v obou případech o ukončení smlouvy před řádně sjednanou dobou trvání, avšak v případě ukončení smlouvy ze strany dodavatele tohoto netíží v případě uplatnění smluvní pokuty i povinnost prokázat výši skutečné přímé hospodářské ztráty, na rozdíl od ukončení vztahu ze strany spotřebitele, jež tak učiní z vlastní vůle a je zde stanoven jasný limit sankce ve výši přímé hospodářské ztráty.

Soud podotýká, že v uvedeném případě neexistoval nedoplatek na ceně za energii, naopak zde existoval přeplatek, byť žalovaný zjevně neuhradil minimálně dvě měsíční zálohy na energii ve výši 1 200 Kč a předmětem smlouvy není žádný závazek žalovaného spotřebitele k minimálnímu odběru energie. Současně smluvní pokutou nejsou zajištěny žádné povinnosti samotného dodavatele, a to ani [ta] základní, řádné dodávání energie.

G) Závěrečné poznámky

Ve věci se jedná o tzv. bagatelní spor, kde je rozhodováno o plnění, jež nepřesahuje částku 10 000 Kč, a které nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva [OMISSIS]. Soud byl proto v souladu s čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie povinen obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie.

Současně je třeba poukázat, že se nejedná o ojedinělý případ, ale shodná otázka je řešena ve velkém množství soudních sporů a odpověď Soudního dvora Evropské unie na shora uvedené předběžné otázky bude mít význam pro velké množství soudních sporů.

[OMISSIS]